

اصول اساسی برای رفتار با زندانیان

که در قطعنامه ۴۵/۱۱۱ مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۹۰ مجمع عمومی تصویب و اعلام شده است

۱- با تمام زندانیان باید با احترام مقتضی نسبت به حیثیت و ارزش ذاتی آنان به عنوان انسان رفتار شود.

۲- در رفتار با زندانیان نباید هیچ تبعیضی براساس نژاد، رنگ، جنسیت، دین، افکار سیاسی یا افکار دیگر، منشا ملی یا اجتماعی، اعمال شود.

۳- با وجود این، بهتر است به عقاید دینی و سنت‌های فرهنگی گروهی که زندانیان به آن تعلق دارند، هرگاه شرایط محلی ایجاب کند، احترام گذاشته شود.

۴- مسئولیت زندان‌ها برای بازداشت زندانیان و حفاظت از اجتماع در برابر جنایت و جرم باید هماهنگ با سایر هدف‌های اجتماعی کشور و مسئولیت‌های بنیادی آن برای حمایت از رفاه و توسعه کلیه اعضای اجتماع به انجام برسد.

۵- به استثنای محدودیت‌هایی که حقیقت زندانی شدن به وضوح ایجاب می‌کند، کلیه زندانیان باید از حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی تعیین شده در اعلامیه جهانی حقوق بشر، و اگر کشور مربوطه عضو یا طرف باشد، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، و «میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی» و پروتکل اختیاری آن، و حقوق مشابه دیگری که در سایر میثاق‌های سازمان ملل متحد تعیین شده، برخوردار باشند.

۶- کلیه زندانیان باید حق شرکت در فعالیت‌های فرهنگی و آموزشی به منظور رشد و توسعه کامل شخصیت انسانی خود داشته باشند.

۷- تلاش‌ها در جهت حذف حبس انفرادی به عنوان مجازات، یا در جهت محدود کردن استفاده از آن، باید انجام و تشویق شود.

۸- شرایطی باید ایجاد شود تا زندانیان بتوانند کاری دارای مزد انجام دهند که پیوستن آنان را به بازار کار کشورشان تسهیل کند و به آنان اجازه دهد به حمایت مالی از خود و خانواده‌های خود مساعدت کنند.

۹- زندانیان باید به خدمات بهداشتی موجود در کشورشان بدون تبعیض به علت موقعیت قانونی خود، دسترسی داشته باشند.

۱۰- با مشارکت و کمک موسسات محلی و اجتماعی، و با توجه لازم به منافع قربانیان، برای پیوستن دوباره زندانیان سابق به جامعه تحت بهترین شرایط ممکن باید شرایط مساعد ایجاد شود.

۱۱- اصول فوق باید منصفانه و بی‌طرفانه اجرا شود.